

Tulburari de comportament alimentar la copilul cu autism: cauze si interventii

**Lacramioara Petre,
antropolog, doctor in stiinte medicale, cercetator stiintific la Institutul de Antropologie
“Francisc I. Rainer” al Academiei Romane
lacramioara.petre@yahoo.com**

Autismul

Tulburare de neurodezvoltare, definită prin afectarea capacitatii de socializare/comunicare si prin existenta unor comportamente stereotipe. [DSM 5, 2013].

Incidenta 1: 68 de copii pana la 13 ani in SUA [CDC Report, 2014], 1: 50 in Europa [Elsabbagh et al. 2012]

Alimentatia

- Act biologic (gust, miros, mod de prezentare, textura, digestie, etc.)
- Act medical (glucide, proteine, lipide, vitamine, diete specifice in boli specifice, etc.)
- Act social (comensualitatea in familie, gradinita, relatii sociale)
- Act cultural (specific cultural, obiceiuri alimentare, traditii culinare)

In analiza functionala a unei tulburari de alimentatie trebuie luate in considerare toate aceste atribute ca si **cauze, efecte si arii de interventie**.

Tulburari de comportament alimentar la copilul autist:

- nu mananca variat (nu aduce organismului toate vitaminele, mineralele, aminoacizii, lipidele necesare unei dezvoltari normale; duce la malnutritie)

Tulburari de comportament alimentar la copilul autist:

- nu mananca destul cantitativ (poate duce la subnutritie si dezvoltare fizica si psihica intarziata)

Tulburari de comportament alimentar la copilul autist:

-nu are un comportament social adecvat (nu sta la masa, scuipa mancare, rastoarna farfurie; afecteaza integrarea sociala la gradinita, scoala, comunitate)

Incidenta

- 67% dintre copii au cel putin o tulburare de alimentatie [Williams et al. 200]
- 34% dintre comportamentele alimentare dificile si aportul nutritiv scazut al acestora sunt explicate prin atitudinea foarte permisiva a parintilor [Seiverling et al. 2011];

Cele mai des intalnite probleme de alimentatie:

- incapacitatea de a mesteca si/sau inghiti;
- supraselectivitatea;
- refuzul;
- regurgitarea si vomitatul;
- insensibilitatea (non-discrimina

Mestecatul si inghititul

Incapacitatea fizica de a mesteca si/sau a inghiti bolul alimentar. (Kadey, 2013)

Cauze biologice: lipsa de control asupra muschilor masticatori, afectiuni stomatologice, suprasenzitivitate, incapacitate de a percepe si controla bolul alimentar.

Cauze psihice: intarzierea generala de dezvoltare, a abilitatii fizice si cognitive de control al proceselor alimentare.

Cauze externe: un management defectuos al actului de hraniere din partea apartinatorilor sau educatorilor.

Mestecatul si inghititul

Efecte: refuzul alimentelor, se ineaca, vomita, mananca doar mancare pasata sau semilichida

Interventia: dificila, invatarea mestecatului prin imitatie, exercitii de control al muschilor masticatori, linguali

Supreselectivitatea

Numarul de alimente acceptate: sub 20 (uneori chiar 2-3 alimente), adeseori mese constand dintr-un singur aliment [Seiverling, 2010]

Cauze biologice: sensibilitatea orala tactila sau gustativa

Cauze psihologice: teama de a incerca ceva nou.

Cauze externe: permisibilitatea excesiva a parintilor, comportamentul alimentar al familiei

Interventia: desensibilizarea treptata (vizuala, tactila, olfactiva, gustativa si de inghitire)

Refuzul

Copilul refuza din ce in ce mai multe alimente, pana ajunge chiar si la un singur aliment acceptat.

Cauze: psihologice, comportamentale

Efecte: malnutritie, subnutritie grava, intarziere in dezvoltarea fizica si psihica, mortalitate.

Interventie: desensibilizare, interventie cu forta, perfuzii pentru sustinerea vietii, instalare chirurgicala a unui tub de hrانire.

Regurgitarea si vomatul

Este un comportament alimentar de sine statator, dar si acompaniind refuzul sau supraselectivitatea, si chiar ca forma de protest in timpul unor interventii comportamentale.

Cauze biologice: hipersenzitivitate senzoriala (miros, gust, textura, dar si perceperea alimentelor la nivelul stomacului).

Regurgitarea si remestecarea alimentelor din stomac (copilul rumegator)

Insensibilitatea (non-discriminarea)

Copilul nu poate simti senzatia respectiva (gustul, textura) sau nu poate discrimina intre diferitele perceptii. [Clark et all, 2013]

Cauze biologice: fie receptorii sau nervii senzitivi din acea arie sunt afectati, fie interpretarea stimulilor la nivel cerebral e defectuoasa

Interventie: nu exista interventie medicala, doar exercitii de discriminare gustativa, olfactiva, etc.

Etapele interventiei

- 1. Stabilirea cauzelor/analiza functionala:
 - biologice
 - psihocomportamentale
 - sociale
 - culturale
 - medicale

2. Stabilirea metodelor adecvate de interventie

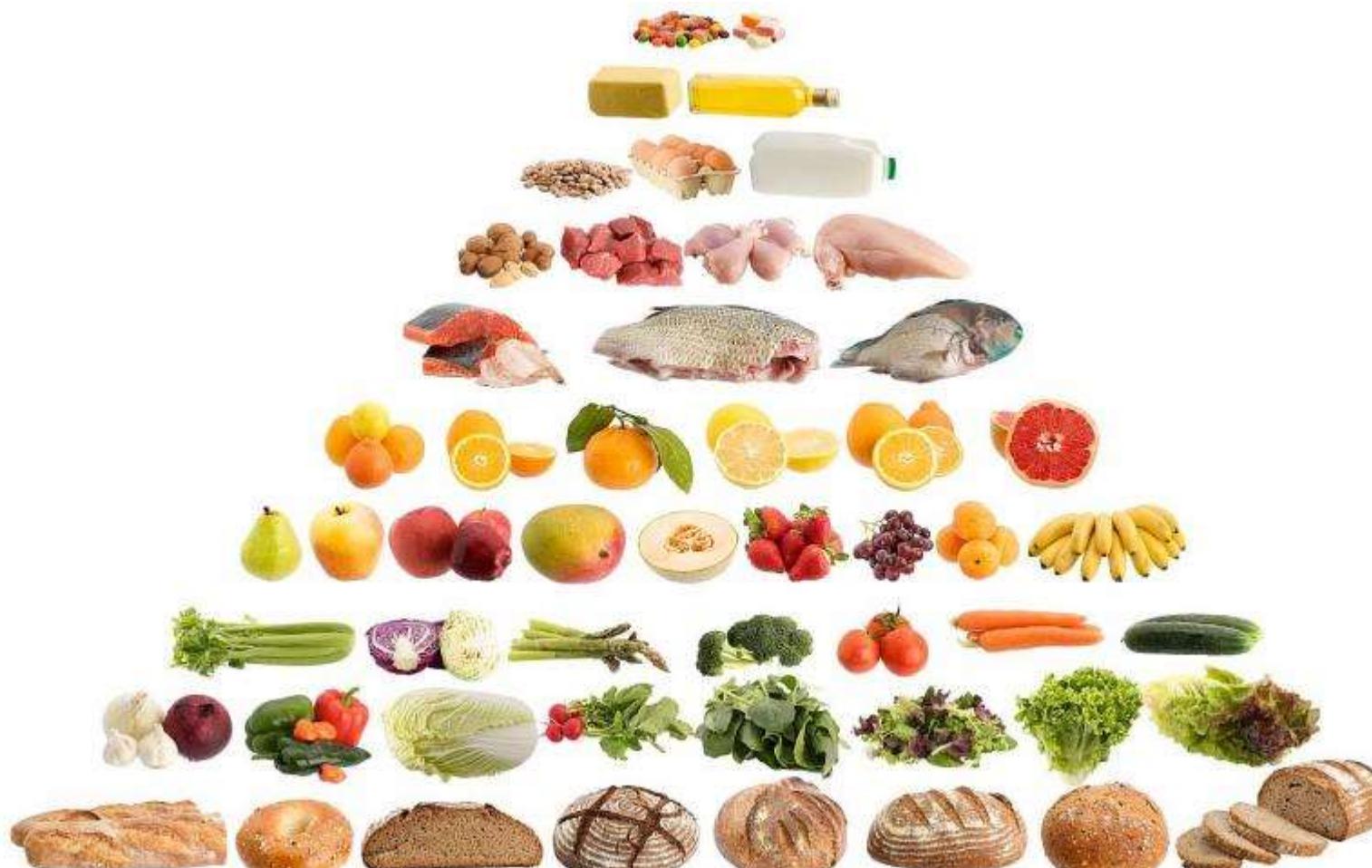
- Interventie in terapia 1: 1 (desensibilizare)
- Interventie in familie (comensualitate, implicarea copilului in pregatirea mesei)
- Interventie in grupul social (grup de interventie, gradinita, scoala)
- Interventie in locuri publice (cofetarie, restaurant)

3. Cine? Cand? Cum? Unde?

- Stabilirea responsabililor (terapeut, psiholog, parinte, specialist nutritie)
- Stabilirea frecventei de implementare
- Stabilirea metodei de verificare (filme video, inregistrare in tabel, etc.)
- Stabilirea momentelor de bilant pentru stabilirea feed-back-ului si eficientei

4. Cum stabilim alimentul nou cu care incepem interventia?

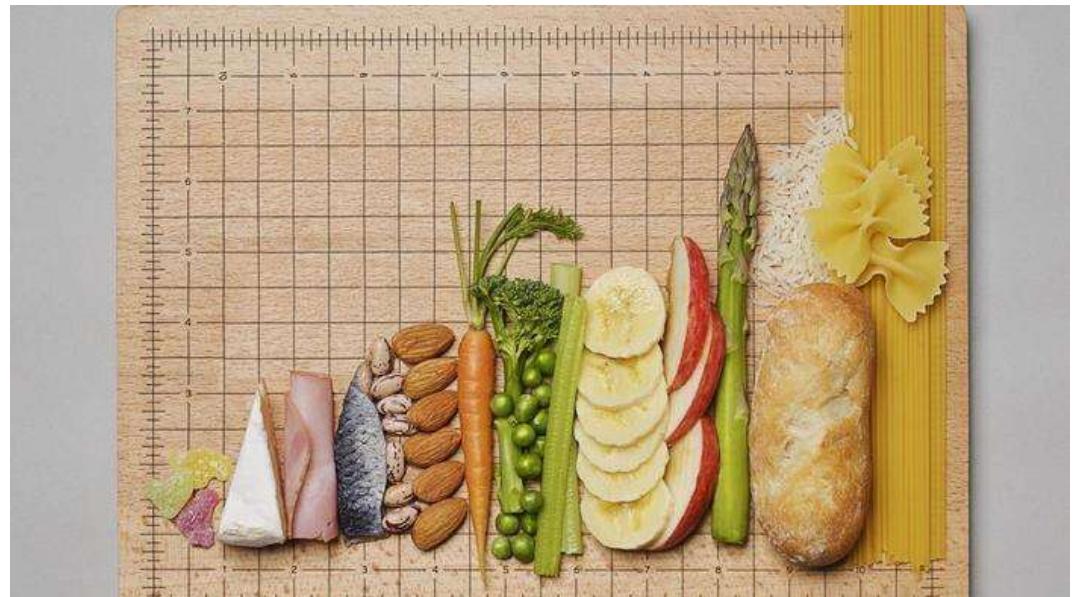
Regula nr. 1: In prima faza, tinta este ca un copil sa manance cate un aliment din fiecare grupa alimentara!

4. Cum stabilim alimentul nou cu care incepem interventia?

Grupe de alimente:

- Lactate
- Carne
- Fainoase
- Legume
- Fructe
- Leguminoase
- Bauturi

5. Implementare

Regula nr. 2: Cand facem diversificarea, schimbam o singura calitate o data: gustul, forma, culoarea, locatia, mirosul, forma de prezentare, persoana, modalitatea de a manca etc.

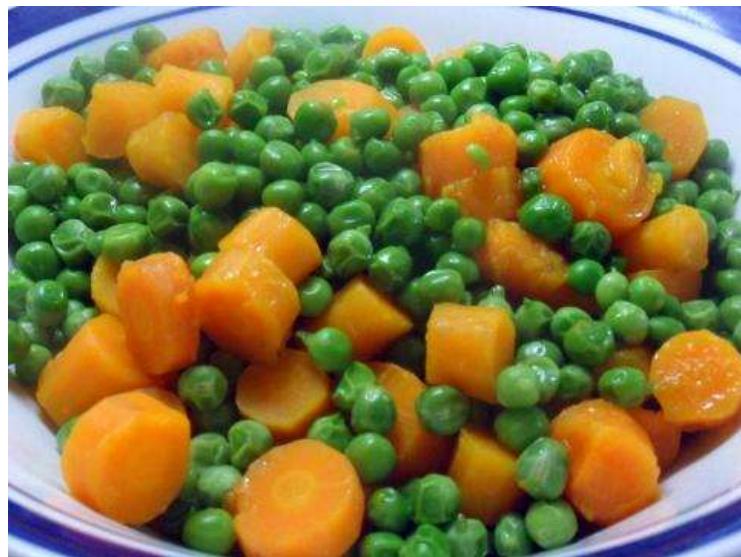

5. Implementare

Regula nr. 3: Cand incepem desensibilizarea cu alimente noi, folosim bucati mici, foarte mici din aliment si copilul trebuie sa manance o singura bucatica intr-o sedinta!

Forme de prezentare

Forme de prezentare

Forme de prezentare

SHEKNOWS

JENNIFER BISHOP DESIGN

Metode de motivare si desensibilizare

- atunci cand invatam fructele si legumele sa folosim fructe si legume reale, nu din plastic (tactil si olfactiv diferite)
- sa ne jucam cu alimentele in alte situatii decat cele de hranire (ex. folosim portocalele pe post de mingii)
- sa implicam copiii in pregatirea alimentelor pentru intreaga familie sau chiar a unor retete proprii (de ex. mancare pentru papusi)
- sa punem in farfurie copilului si alte alimente decat cele preferate chiar daca nu le mananca
-

6. Verificarea eficientei

Regula nr. 4: Daca intr-o perioada rezonabila de timp (2-3 luni) evaluarea metodelor de interventie stabilite nu demonstreaza niciun progres, oricat de mic, atunci metodele nu sunt functionale si se trece la schimbarea abordarii terapeutice!

Concluzii

- Fiecare caz in parte trebuie analizat in detaliu si strategiile de interventie trebuie sa fie personalizate
- Tulburarile de alimentatie au cauze multiple biologice, comportamentale, culturale si sociale si de cele mai multe ori sunt combinate.
- Responsabilitatea stabilirii interventiei (program, frecventa, modalitati, etc.) este a coordonatorului de programe.
- Jumatate din cazurile de probleme de alimentatie se datoreaza comportamentului alimentar al parintilor si mediului familial.

MULTUMESC!

lacramioara.petre@yahoo.com